

ถึงการจับหนังสือได้
แวะเวียนไปกัน ทำ
แบบนี้สุดท้ายวันหนึ่ง
มันก็เป็นได้เพียงแค่
อาคารร้าง ที่ต้องเสีย
ภาษีเลี้ยงเจ้าหน้าที่ กับค่าบำรุงรักษาที่สูง โดยใช้งานไม่คุ้มค่าอะไร
เลย/ควรลงโทษผู้เข้าร่วมประชุมวันนั้น ไม่ให้ใช้ ทำไมไม่บอก
ตั้งแต่เนิ่น ๆ ไม่ควรปล่อยผ่านไปแบบนี้ทำคนเป็นล้านเสียเวลา
เพราะออมพะนำคนเดียว/หอสมุดแห่งชาติมีไว้เพื่อเก็บเอกสาร
หรือมีไว้เพื่อให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ประโยชน์จากเอกสารครับถ้า
อาคารศาลฎีกายังเปลี่ยนได้ 10 เมตร ก็น่าจะได้ไหมครับ

กว่าจะใช้เวลาศึกษา กว่าจะประมูล กว่าจะสร้างเสร็จ กว่า
จะฟ้องร้อง (ถ้ามี) ควรจะสรุปตั้งแต่แรกครับ เสียเวลาต่าง ๆ ไม่
รวมผู้รับเหมาที่รับเงินมาแล้วสร้างได้เวลาเปิดใช้จริงตรงนั้นทั้ง ตรง

นี้รวุ ตรงนั้นแก้ไข ถ้ามั่นใจครับ ใครจะ
ไม่อยากรักษา ไม่หวังมรดกหรือของโบราณ
ต่าง ๆ สมบัติของชาติ อนาคตมันก็ต้องเดิน
ต่อไปต้องปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย สมอ
งมีไว้คิดนะครับ/ถ้าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นใน
ต่างประเทศ หน่วยงานที่ดูแลห้องสมุดคง
จะดีใจมากที่มีสถานี่รถไฟมาตั้งอยู่ข้างหน้า
เพราะเป็นโอกาสอันดีที่จะชักชวนให้คน
เข้ามาใช้บริการมากขึ้น สำหรับข้อคิดขัด
ต่าง ๆ สามารถหาข้อตกลงร่วมกันได้ เช่น
ออกแบบสถานีอย่างไรให้กลมกลืนกับ

ภูมิทัศน์ หากกระทบกับต้นไม้ใหญ่ สามารถล้อมเพื่อย้ายต้นไม้ได้
หรือไม่ ฯลฯ ในขั้นตอนการจัดทำ EIA กรมศิลป์น่าจะมีส่วนร่วม
อยู่แล้วในฐานะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำไมไม่คัดค้านตั้งแต่
ตอนนั้น? การทำงานที่ง่ายที่สุดก็คือห้ามเฉย ๆ ไม่ให้ความร่วมมือ
ไม่หาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน อยู่มันไปแบบเดิม ๆ ไม่ต้อง
พัฒนาอะไรการอนุรักษ์ไม่ใช่ไม่สำคัญแต่ต้องควบคู่ไปกับการ
พัฒนาด้วยการยกเลิกสถานีเป็นการแก้ปัญหาที่แย่มากที่สุด เพราะทุก
ที่ที่ตั้งสถานีล้วนมีปัญหา ถ้าแก้ปัญหาแบบนี้ ทั้งสายอาจจะมีสถานี
ไม่กี่สถานี ซึ่งไม่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างแท้จริง.